

Minnesord Jean Bolinder 1935 - 2000

I år får vi inte ett handmålat julkort från Jean Bolinder och Jean får inga gröna kulor på sin 85-årsdag den 5 december, ty han avled den 7 juni i år efter ett innehållsrikt liv. "Jag äter 20 piller om dagen men mår bra och min läkare har lovat att jag kommer att leva tills jag dör. Det känns tryggt.", skrev han i ett av sina sista brev till mig.

Våra vägar korsades på 70-talet. En klok man med varma ögon som jag gärna pratade med när vi båda arbetade för Hermods där Jean bl.a. skapade *Libers Idrottslexikon*. "Skulle jag sörja då" med antihjälten Jöran Bundin skrev han egentligen till sina elever i Båstad 1967. Den blev succé. Jean blev berömd över en natt och förlaget ville ha fler deckare. Jean blev Sveriges mest belönade deckarförfattare och 1974 hedersledamot i Svenska Deckarakademin.

Det var naturligt att anlita Jean Bolinder att skriva essäer - vilka han också illustrerade - i Lomma-Aktuellt som jag fram till mitten av 80-talet producerade för kommunen Jean bodde i med sin familj. Samarbetet fortsatte med kortdeckare och artiklar i RoCent-Nytt och andra kund- och personaltidningar. Artiklar som alltid föranledde trevliga diskussioner om livet.

Levat det har Jean gjort, allra mest sedan han lämnat Laggårps säteri i Östergötland där han föddes 1935 i familjen som skapade Sveriges största maskintillverkning, "Bolinders". Som ung var han en lovande 10-kampare och fick OS-åttan Erik Kugelbergs hoppstav i present. En annan tiokampare han hade som idol och senare vän, är Kjell Tännander.

När han var 21 år dog fadern och Jean ärvde en förmögenhet som han på fem år medvetet gjorde slut på. Snabba bilar, häftiga fester för studentkamrater vid Uppsala universitet fick pengarna att rulla. "Sen försvann även de s.k. vännerna", som Jean lakoniskt konstaterade. Ungefär samtidigt träffade han Marianne, som troget stått vid hans sida, varit hans beundrare och stöd när Jean ville till Nordkoster och ägna sig åt akvarellmålning. 1969 debuterade Jean som konstnär och har bl a ställt ut på Prins Eugens Waldemarsudde.

1971 blev Jean Bolinder fil lic vid Lunds universitet. Efter förlagstiden blev han lektor i svenska, historia och scenisk gestaltning i Lund. En omtyckt, empatisk och karismatisk lärare som kunde dramatisera lektionerna. Flera elever blev lika besvikna som Jean då han blev "tvångs" pensionerad. Men, inga duvor blev matade. Jean inledde samarbete med prästen Anna Alebo och startade år 2000 en teater för barn och ungdomar på Petersgården i Lund. Han skrev flera pjäser och regisserade totalt över hundra föreställningar under dessa år.

Teater har alltid legat Jean nära. Under studietiden regisserade han studentspex och tre filmer samt satte upp flera teaterpjäser.

Jean Bolinder skrev i många genrer och trevliga var breven där vardagen beskrevs med ironi och humor. Stolt skickade han ett familjefoto i fjor med dottern Carro, sonen Magnus, deras partners och barn.

Han slutade aldrig att skriva, "petar med en självbiografi som heter *Tanten i Tranås* och diverse andra böcker" berättade han för mig, som år 2009 blev hans sista förläggare till skälmromanen *Poliser i Hultvik*, som utspelar sig i Kristianstadtrakten. Liksom mycket av det Jean skrivit finns ett verklighetsunderlag och med sin speciella humor får han även poliskåren att dra på smilbanden.

Nu läser jag om Jeans böcker och återupplever i några med glädje det han understundom berättat om sitt liv. En kreativ mångsysslade person som lämnar ett stort tomrum har gått bort.

Kaeth Gardestedt

vän och förläggare